

ЧЕСТИТО СЕМЕЙСТВО

Дѣдо Стоименъ бѣше единъ въ село Орляково и по сърдце, и по умъ, па и по имотъ. Колкото бѣше дѣдо Стоименъ даренъ съ умъ, дваждъ по-даренъ бѣше съ челядь и имотъ. Да речешъ, като Господъ му рекълъ:

— Що ти душа иска, това ти давамъ и благославямъ...

И наистина, далъ му бѣше Богъ, благословилъ го бѣше и отъ къмъ синове, дъщери, снахи, зетове, внуци. А пъкъ отъ къмъ имотъ — всичко отъ добро по-добро, отъ хубаво по-хубаво. А пъкъ като се бѣха поточили ония плодородни години, да речешъ, като че ли изъ ржавъ се лѣе. Тръгне дѣдо Стоименъ изъ нивитъ и ливадитъ, или изъ бостанитъ и лозята, подпре се, облегатъ върху своята тояжка, гледа, гледа, па току свали капа отъ глава, погледне къмъ небето, прекръсти се и продума:

— Ехъ, Боже, благодаря ти!

Връща се дѣдо Стоименъ отъ полето въ кѣщи, а лицето му сияе отъ радостъ и веселие. Изъ двора всички го посрѣщатъ съ почитъ. Дечурлигата ще се спуснатъ да му цѣлуватъ рѣка, а другата челядь — снахи, синове, дъщери, зетове, кой какво работи изъ двора, ще отдаде нуждната почитъ на главата на семейството. Той ще намѣри по нѣкоя добра дума за всѣки едного, когото види въ двора. И всички, съ нѣй-голѣмо внимание, го посрѣщатъ и изслушватъ, както прилича да се почита тоя, отъ чийто имотъ добрува цѣлата челядь въ тая благословена кѣща.

Честитъ е дѣдо Стоименъ, ала още по-честита е неговата челядь.

Михалаки Георгиевъ

Гатанки

1. Край рѣката кака, денонощно трака. Що е то? — Воденицата.

2. Имамъ си десетъ хели съ костени капѣли. Що е то? — Прѣститѣ.

Митко Ив. Чапрашиковъ

БАСНИ

отъ
В.
Виденовъ

Комарѣтъ долетѣ при лѣва и му рече:

— Ти мислишъ, че имашъ сила по-голѣма отъ моята? Бре, да се не види! Каква сила имашъ ти? Дерешъ съ нокти и гризешъ съ зѣби. И баба и дѣдо знаятъ да се борятъ, като тебе. Но азъ съмъ посиленъ! Ако искашъ излѣзъ на бой срещу мене!

И комара забрѣмча и почна да хапе лѣва по голитѣ страни и носа. Лѣва тогава взе да се бие по лицето съ лапи и да се дере съ нокти. Изподра си лицето, окървавенъ и уморенъ падна на земята.

Комарѣтъ брѣмна отъ радостъ и отлетѣ. Подирѣ малко се заплете въ една паяжина и паяка започна да го смуче. Пленикѣтъ на паяка продума:

— Чудна работа! Най-силниятъ звѣръ победихъ, а сега единъ нищо и никакъвъ паякъ ще ме погуби.

Левъ Н. Толстой

Купонъ за безплатенъ подарѣкъ! Който прати този купонъ, придруженъ съ 3 лв. гербови марки, чрезъ просто писмо, до Д. Колевъ, ул. Регентска № 10—София IV, ще получи веднага веселата книжка „МЕДЪ И ЖИЛО“ отъ хумориста ПУРПУРИНЪ.

**Пестеливостта е бо-
гатство.**

Цицеронъ